

Dilfigar

– Züleyha.Ö.B · 30 Temmuz 2010

Kayboluyordu gece
Ay damlayan saçlarından
Tutsak gönül ezgilerini besteliyordu
Uzansa tutacaktı sitemini
İstemedi varsın gitsindi...

Ölüm kefenine sevdalı
Kalp sevdasına vefalı...

Ağır bir yazgı bu Dil-figar
Kaç sancılı an ki payına düşen
Yillardır tükenmedi ızdırabın
Tut nefesini
Küle döner bu izdüşümü mevsim
Aynaya yansıyan umudun hârı
Eritir aşkın sadakatini
Dinmez bu ağrı
Kıyametidir tutkun hislerinin...

Tenhalığında ihtirasını gizlerken hayat
Düş yorgunu telaşların üşütür Dil-figar
Kırıksık sabahlara uyanırsın
Mahzun gülüşlerini dağıtırsın güneşe
Güneş solgundur karanlıktır bir yüzü
Görmez misin Dil-figar
Kapama gözlerini
Her uyanışın da bir siyahı var..

Renkler büyütüyor yine hüznün
Uçurumun eteklerinde
Yeşile hasrettir ikindi
Kızıla dem vurur akşamın gizi
Çek gözlerini ufkun üzerinden
O seni hiçbir vedanda sevemedi...

Dualar ekti yıldız yıldız toprağın bağına
Sabrın dikenlerini topladı sessizce
Kanayan ne çok şey vardı içinde
Süzüldü kirpiklerinden
Yitirdi inancını sevda yanığı

Susmak vakti şimdi Dil-figar
Lâl çiçeklerin susuzluğa mahkumluğu gibi
Sus !
Sus ki
Ağlasın yağmurunda yüreğinin sesi...

Züleyha Özbay Bilgiç
Kütahya

Şiirime ses olan değerli yorumcuTGRT FM ANA HABER SPİKERİ *UFUK KARCI * beye sonsuz
şükranlarımı sunuyorum